

การบริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
MANAGEMENT OF THE LARGE TIMBER INDUSTRY FOR EXPORT IN LINE WITH THE INTEGRATED ECONOMIC TIMBER PROMOTION STRATEGY IN THE EASTERN ECONOMIC CORRIDOR (EEC) AREA

ธนิตพงษ์ พงศ์เจริญโสภณ¹ และภัครดา เกิดประทุม

Thanitphong Phongcharoensophon¹ and Phakrada Kerdprathum

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

Western university

Email : ea_kk@hotmail.com

Received 21 January 2024; Revised 26 October 2024; Accepted 13 March 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษายุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจรในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก(EEC) 2)พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก(EEC) โดยทำการศึกษาในรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารธุรกิจไม้แปรรูปขนาดใหญ่จำนวน 16 คน จากนั้นนำผลจากการวิเคราะห์แก่นสาระ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกำหนดประเด็นในการดำเนินการสนทนากลุ่ม โดยกำหนดผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มคือผู้บริหารธุรกิจไม้แปรรูปขนาดใหญ่ที่ประสบความสำเร็จ จำนวน 5 สถานประกอบการ และนักวิชาการ จำนวน 2 ท่าน นำเสนอเชิงพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า ยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจรควรมีความชัดเจนและความเป็นจริงในรูปธรรม เพราะส่งผลที่ดีต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ที่จะต้องแข่งขันกับต่างประเทศ และ ควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และให้มีความสอดคล้องกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเกษตรกรประชาชนและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและใช้กฎหมายในการควบคุมร่วมกันเพื่อป้องกันการสับสนเรื่องกฎหมายไม้แปรรูปและไม้ที่ออกจากแปลงไม้ของเกษตรกร โดยทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมในการผลักดันยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร บรรลุตามวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์อย่างจริงจังเพื่อจะได้มีการพัฒนาแบบครบวงจรธุรกิจทั้งวงจรเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไม้แปรรูปให้มีประสิทธิภาพมีคุณภาพอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ; การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร; อุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่

Abstract

The objectives of this research article are: 1. To study the strategy for promoting integrated economic wood in the Eastern Economic Corridor (EEC) area. 2. To develop guidelines for managing the large-scale processed wood industry for export according to the strategy. Promote integrated economic trees in the Eastern Economic Corridor (EEC) area, The study was conducted in the form of qualitative research with in-depth interviews. The sample group used in the study included 16 executives of a large lumber business. Then, the results of the Thematic Analysis from the in-depth interviews determined the issues in the focus groups. The participants in the focus groups were executives of successful large-scale lumber businesses in 5 establishments. and 2 academics. The results of the research found that the integrated economic wood promotion strategy should be clear and realistic in concrete terms. Because it will have a good impact on industrial operators. To compete with foreign countries, there should be continuous development. and to ensure consistency between government officials, farmers, citizens, and industrial operators in the processed wood industry in the same direction and use the law to control together to prevent confusion regarding the law on processed wood and the wood that comes from the government's woodlots. All sectors must participate in pushing forward the integrated economic wood promotion strategy. Seriously achieve the strategic plan's objectives to develop a complete business cycle for the lumber industry to be efficient and have sustainable quality.

Keywords : management; comprehensive economic wood promotion strategy; large-scale sawn timber industry for export.

บทนำ .

.. การวางตำแหน่งยุทธศาสตร์ของแต่ละพื้นที่ใน 3 จังหวัดใน EEC จะวางให้พื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราเป็นเมืองนำอยู่รองรับกรุงเทพฝั่งตะวันออก, พื้นที่จังหวัดชลบุรีเป็นศูนย์กลางการศึกษาและพัฒนาทักษะนานาชาติ, พื้นที่อำเภอศรีราชาและแหลมฉบังจังหวัดชลบุรีเป็นเมืองแห่งสมดุลระหว่างที่อยู่อาศัยกับสถานที่ทำงาน, พื้นที่เมืองพัทยาและสัตหีบจังหวัดชลบุรีเป็นเมืองท่องเที่ยวคุณภาพและเชิงสุขภาพระดับโลก, พื้นที่อู่ตะเภาอำเภอบ้านฉางจังหวัดระยองเป็นที่ตั้งศูนย์ให้บริการอากาศยานและพาณิชย์นาวีของภูมิภาคในอนาคตและพื้นที่จังหวัดระยองเป็นที่ตั้งของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและอุตสาหกรรมพลังงานในช่วงของการพัฒนาโครงการEEC ระหว่างปี 2560-2565 ซึ่งใช้เงินลงทุนสูงถึง 1.5 ล้านล้านบาทนั้นรัฐบาลหวังว่าจะสามารถยกระดับอัตราการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทยจาก 3% ไปสู่ระดับ 5% ต่อปีและสามารถสร้างงานใหม่ปีละ 1 แสนอัตราสร้างฐานภาษีใหม่ปี

ละ 1 แสนล้านบาทช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านโลจิสติกส์ได้ปีละ 4 แสนล้านบาทอีกทั้งจะเป็นก้าวที่สำคัญที่จะทำให้ประเทศไทยเข้าสู่ยุค Thailand 4.0 รวดเร็วยิ่งขึ้น (Ministry of Industry, 2017)

ปัจจุบันประเทศไทยมีความต้องการใช้ไม้แปรรูปในตลาดภายในประเทศ ซึ่งมีอัตราการส่งออกและอัตราการนำเข้าแผ่นไม้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นจากปี 2563 และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอีกในปี 2564 ทั้งในด้านความต้องการภายในประเทศ อัตราการส่งออกและอัตราการนำเข้า ปี 2564 ความต้องการไม้แปรรูป จากไม้ธรรมชาติจะขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ขณะที่ การส่งออกไปยังตลาดหลักของไทยยังมีแนวโน้มขยายตัวสูง ไม้แปรรูปที่ส่งออกส่วนใหญ่เป็นแผ่นใยไม้อัดประเภท MDF Board และไม้ปาร์ติเกิลบอร์ด คาดว่าตลาดภายในประเทศ และตลาดต่างประเทศ จะขยายตัวประมาณร้อยละ 6.4 และ 15.0 ตามลำดับ คิดเป็นมูลค่าตลาดรวมประมาณ 21,200 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2563 ร้อยละ 10.4 ในจำนวนนี้เป็นสินค้านำเข้าประมาณ 2,700 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 25 ของมูลค่าตลาดภายในประเทศ โดยสินค้านำเข้าร้อยละ 80 เป็น ไม้อัดสลับชั้น ความต้องการใช้ไม้เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมไม้ในประเทศในรูปของไม้ท่อน-ไม้แปรรูป ปี 2564 พบว่า จำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าเป็นมูลค่าถึง 21,866 ล้านบาท แม้ว่าจะเป็นการส่งออกไปยังต่างประเทศแล้ว ยังคงเหลือมูลค่าของการใช้ไม้ในประเทศจากการนำเข้าไม่ถึง 9,921 ล้านบาท คิดเป็น 45.38% ของการนำเข้า อย่างไรก็ตามไม่นำเข้าเพื่อการบริโภคในประเทศทั้งหมดรวมกับ การพึ่งพาไม้วัตถุดิบในประเทศอันได้แก่ ไม้ยางพาราและไม้จากสวนป่าอื่นๆ แล้วยังสามารถ สร้างมูลค่าเพิ่มเป็นผลิตภัณฑ์ไม้และเฟอร์นิเจอร์ไม้เพื่อการส่งออก คิดเป็นมูลค่าถึง 46,779 ล้านบาทและความต้องการใช้ไม้เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมไม้ในประเทศในรูปของไม้ท่อน- ไม้แปรรูป ซึ่งปี 2564 พบว่า จำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าเป็นมูลค่าถึง 21,866 ล้านบาท แม้ว่าจะเป็นการส่งออกไปยังต่างประเทศแล้วยังคงเหลือมูลค่าของการใช้ไม้ในประเทศจากการนำเข้าไม่ถึง 9,921 ล้านบาท คิดเป็น 45.38% ของการนำเข้า อย่างไรก็ตามไม่นำเข้าเพื่อการบริโภคในประเทศทั้งหมดรวมกับการพึ่งพาไม้วัตถุดิบในประเทศ อันได้แก่ ไม้ยางพาราและไม้จากสวนป่าอื่นๆ แล้วยังสามารถ สร้างมูลค่าเพิ่มเป็นผลิตภัณฑ์ไม้และเฟอร์นิเจอร์ไม้เพื่อการส่งออกคิดเป็นมูลค่าถึง 46,779 ล้านบาท(กระทรวงอุตสาหกรรม, 2564)

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 -2579) ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้กำหนดเป้าหมายการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ประเทศ โดยจำแนกเป็นป่าอนุรักษ์ร้อยละ 25 และป่าเศรษฐกิจร้อยละ 15 และเมื่อมีการถ่ายทอดลงมาสู่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 -2564) พบว่าการกำหนดการเพิ่มพื้นที่เศรษฐกิจให้บรรลุเป้าหมายร้อยละ 15 ของประเทศยังไม่ครบตามเป้าหมายอยู่อีกประมาณ 26 ล้านไร่ก็อปกับความต้องการใช้ไม้ภายในประเทศที่เพิ่มสูงมากขึ้นอย่างต่อเนื่องจึงเห็นได้ว่าปริมาณไม้ที่ผลิตได้ในปัจจุบันยังคงมีข้อจำกัดและไม่เพียงพอกับความต้องการใช้ไม้ของประเทศ และมีแนวโน้มที่จะขาดแคลนวัตถุดิบไม้มากยิ่งขึ้นในอนาคตซึ่งแผนยุทธศาสตร์และแผนการส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร (พ.ศ. 2561 - 2579) นับเป็นการกำหนดกรอบการดำเนินงานเชิงนโยบายของชาติ (Strategic Framework) ที่มุ่งเน้นการกำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์ในระดับชาติรองรับการส่งเสริม ผลักดัน สนับสนุน เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของเกษตรกร ผู้ประกอบการ นักพัฒนา และนักส่งเสริม ให้ใช้การพัฒนาไม้เศรษฐกิจเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพหรือเศรษฐกิจเขียว

(Green Economy) เพื่อสร้างโอกาสให้เกษตรกร ผู้ประกอบการ ภาคธุรกิจ และเอกชน ได้หันมาให้ความสนใจต่อการปลูกไม้เศรษฐกิจเพื่อสร้างรายได้ ช่วยในการขจัดความยากจนหรือภาวะหนี้สินของเกษตรกรในชนบท ยังช่วยสร้างความมั่นคงทางอาชีพให้เกษตรกร เพิ่มทางเลือกในการทำการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพดีเป็นที่ยอมรับและความต้องการของตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกฐานะของรายได้ของประชากรในประเทศให้หลุดพ้นจากรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง ขณะเดียวกันผลพลอยได้อีกประการหนึ่งของการส่งเสริมไม้เศรษฐกิจในประเทศคือ ช่วยเพิ่มพื้นที่สีเขียวหรือพื้นที่ป่าไม้ในรูปแบบของป่าเศรษฐกิจหรือสวนไม้เศรษฐกิจให้ได้ไม่น้อยกว่า 26 ล้านไร่ ในระยะเวลา 20 ปี และยังเชื่อมโยงในมิติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในการลดภาวะโลกร้อน (Global Warming) และการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก โดยใช้บทบาทของภาคป่าไม้ในการดูดซับก๊าซเรือนกระจก อีกทั้งไม้เศรษฐกิจยังเป็นรูปแบบหนึ่งของมาตรการในการอนุรักษ์ดินและน้ำ (Soil and Water Conservation) ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของการบริหารจัดการสวนป่าไม้เศรษฐกิจอย่างมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและระดับสากล (Royal Forest Department, 2018)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้ เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานขับเคลื่อนไม้เศรษฐกิจของประเทศให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งแผนยุทธศาสตร์และแผนการส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร นับเป็นการกำหนดกรอบการดำเนินงานเชิงนโยบายของชาติ ที่มุ่งเน้นการกำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์ในระดับชาติรองรับการส่งเสริมผลักดัน สนับสนุน เสริมสร้างโอกาสให้เกษตรกร ผู้ประกอบการ ภาคธุรกิจเอกชน ได้หันมาให้ความสนใจต่อการปลูกไม้เศรษฐกิจเพื่อสร้างรายได้ รวมถึงการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจให้บรรลุตามเป้าหมายของรัฐบาลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษายุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจรในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก(EEC)
2. เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก(EEC)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ผู้ประกอบการหรือตัวแทนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และ สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้บริหารผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน

16 ท่าน และการสนทนากลุ่ม (Focus group) มีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่ในเขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำนวน 5 ท่าน นักวิชาการสำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2 ท่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก(In-depth interview) คือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview form) ที่มีการวางแผนการสัมภาษณ์ไว้ก่อนล่วงหน้าอย่างเป็นขั้นตอนว่าจะต้องซักถามในประเด็นใดบ้างและมีคำถามกำหนดตายตัวเพื่อให้ได้ข้อมูลครอบคลุมทุกประเด็นแต่ในการสัมภาษณ์การถามคำถามสามารถที่จะปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดความชัดเจนในคำตอบที่ได้จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญและสามารถควบคุมทิศทางโครงสร้างของเนื้อหาให้เป็นเรื่องที่ต้องการทราบหรือปัญหาในการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเป็นวิธีการสัมภาษณ์ที่ต้องการรายละเอียดมากที่สุดในเรื่องที่ผู้ศึกษาต้องการและมีคุณภาพตรงกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยมากที่สุดครอบคลุมหลักการเพื่อใช้ในการกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่ม(Focus Group) ในการพัฒนาแนวทางทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้ เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ส่งหนังสือจากมหาวิทยาลัยเรื่องขออนุญาตสัมภาษณ์ไปยังผู้ให้ข้อมูลสำคัญทั้ง 16 ท่านและได้เข้าสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวันเวลาที่ได้นัดหมายไว้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยตัวผู้วิจัย

2. การสัมภาษณ์เจาะลึก(In-depth Interview)โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเป็นรายบุคคลด้วยตนเองจนครบถ้วนและสามารถได้คำตอบตรงตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อสรุปเนื้อหาและใช้ในการกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่มในการพัฒนารูปแบบแนวทางทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้ เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยผู้วิจัยกำหนดองค์ประกอบในการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ได้แก่คำถามหลัก (Main Questions) สำหรับประเด็นหลักของงานวิจัย

องค์ประกอบที่ 2 ได้แก่คำถามเพื่อขอทราบรายละเอียดและความชัดเจน (Probes) ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

องค์ประกอบที่ 3 ได้แก่คำถามเพื่อติดตามประเด็นที่เกี่ยวข้อง (Follow-up Questions)

3. การสนทนากลุ่ม(Focus Group) เมื่อผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลและเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์เจาะลึก(In-depth interview)จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการยกร่างประเด็นการสนทนากลุ่มเพื่อค้นหาข้อสรุปการพัฒนารูปแบบ และ แนวทางทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้ เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการถอดความจากเครื่องบันทึกเสียงและการบันทึกภาคสนามมาพิจารณาหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของข้อมูลที่ได้ และพิจารณาประเด็นที่สำคัญ ตรวจสอบความตรงของข้อมูล โดยนำข้อสรุปไปให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบว่าเป็นความจริงตามที่บรรยายและอธิบายมาหรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อสรุปสุดท้ายที่สมบูรณ์และเป็นข้อค้นพบจากการให้ข้อมูลจริงของผู้ให้ข้อมูล จากนั้นจึงนำข้อมูลมาตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง และหาแนวคิดและทฤษฎีเพื่อมาอธิบายข้อสรุปที่ได้รับหลังจากการตรวจสอบจากผู้ให้สัมภาษณ์แล้ว.

ผลการวิจัย

1. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก(EEC) พบว่า

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและปรับปรุงกฎหมาย ควรมีการปรับปรุงกฎหมายและควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ 4 ภาคส่วนหลักได้แก่ภาครัฐภาคเอกชนภาควิชาการและองค์กรอิสระเพื่อวิเคราะห์ศักยภาพและให้ข้อเสนอแนะในการขับเคลื่อนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพเนื่องจากในปัจจุบันกฎหมายไม่ได้ห้ามเรื่องการปลูกไม้เศรษฐกิจ แต่ยังมีข้อติดขัด และ สับสน ในขั้นตอนของการตัดและแปรรูปไม้ที่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้ก่อนการดำเนินการและควรทำการเผยแพร่การปรับปรุงกฎหมายให้กับผู้ประกอบการให้รับรู้มากกว่านี้เพราะบางครั้ง แม้แต่เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการก็ยังไม่ทราบถึงการปรับปรุงกฎหมาย ยังคงอ้างอิง ใช้กฎหมายเดิม ซึ่งปัจจุบันกฎหมายบางข้อได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับการทำไม้เศรษฐกิจ

2) ยุทธศาสตร์การจัดเตรียมพื้นที่รองรับการส่งเสริมไม้เศรษฐกิจ ควรมีการประกาศหรือ กำหนด ให้ชัดเจนเรื่องพื้นที่และกฎหมายรองรับพื้นที่ที่จะให้จัดเตรียมในการปลูกไม้เศรษฐกิจปัจจุบันเกษตรกรและประชาชนยังมีความสับสนในเรื่องการอนุญาตให้พื้นที่ประเภทไหนปลูกไม้เศรษฐกิจได้ตัดเพื่อขายได้ หากมีความชัดเจน ประชาชนน่าจะให้ความสนใจ ในการเข้าร่วม และ พัฒนา เพื่อเพิ่มปริมาณของพื้นที่ในการปลูกไม้เศรษฐกิจควรตั้งเป้าหมายแยกให้ชัดเจนระหว่างพื้นที่รัฐและพื้นที่เอกชน เพื่อให้เกิดการจัดรูปแบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับลักษณะของพื้นที่โครงการและภาครัฐควรให้ความรู้และทักษะในการวางแผนการปลูก และการทำไม้เศรษฐกิจควรมีการจัดการรวมกลุ่มเป็นสมาคมหรือเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือกลุ่มองค์กรเกษตรกรจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาอาชีพของ เกษตรกรและผู้ประกอบการให้มีประสิทธิภาพมีความคล่องตัว ซึ่งจะทำให้ได้ผลผลิตบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรและผู้ประกอบการไม้เศรษฐกิจ

3) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรและผู้ประกอบการไม้เศรษฐกิจ ภาครัฐควรสร้างแรงจูงใจในการสนับสนุนให้ประชาชนปลูกไม้เศรษฐกิจให้มากกว่านี้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและ จะได้ประโยชน์จากการทำไม้เศรษฐกิจ ควรให้ความรู้กับประชาชนรวมถึงการแบ่งประสบการณ์เพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติสู่การเป็นเกษตรกรหรือผู้ประกอบการที่ทำไม้เศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการมีส่วนร่วมของทุกหน่วยงานไม่ว่าจะ

เป็นภาครัฐผู้ประกอบการโรงเลื่อยและเกษตรกรหรือประชาชนที่ปลูกไม้เศรษฐกิจควรมีการนำเทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ทั้งเรื่องสายพันธุ์เรื่องการดูแล ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความรู้จากผู้ชำนาญ ที่เป็น นักวิชาการทางด้านเกษตรปัจจุบันเป็นการปลูกแบบใช้ความรู้เดิมและควรการจัดตั้งศูนย์รวมองค์ความรู้ทางด้านการปลูกไม้เศรษฐกิจที่มาจากแหล่งต่างๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนร่วมในการปลูกไม้เศรษฐกิจให้ สามารถเข้าถึงง่ายและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง

4) ยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมไม้เศรษฐกิจ ภาครัฐและภาคประชาชน หากมีความร่วมมือกันในการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพโอกาส และเพื่อให้สอดคล้อง ตรงตามความต้องการของ ตลาดไม้แปรรูปควรมีการถ่ายทอดความรู้ด้านการวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเพิ่ม ผลผลิตไม้เศรษฐกิจให้กับเกษตรกรและผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนาพันธุ์ไม้ต่างๆ ให้เหมาะสมกับพื้นที่ ความรู้ใหม่ที่ควรนำมาใช้ในการปลูกและ การดูแลเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพในการปลูก และ ให้ได้ผลผลิตทั้งในเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อประโยชน์ของทุกฝ่ายควรมีการส่งเสริมให้มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการวิจัยและการ พัฒนารวมถึงเทคโนโลยีนวัตกรรมต่างๆที่มีการเปลี่ยนแปลง ควรเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาคี หน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัยเอกชนวิชาการในการพัฒนาและวิจัยไม้เศรษฐกิจ”

5) ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารงานเพื่อส่งเสริมไม้เศรษฐกิจ ควรมีการจัดตั้งสภา วิชาชีพเพื่อรองรับระบบการบริหารงานเพื่อส่งเสริมไม้เศรษฐกิจ ควรมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านไม้เศรษฐกิจให้กับสังคม และ การพัฒนาแอปพลิเคชันหรือเว็บไซต์เพื่อให้ผู้ประกอบการเข้าถึง ความรู้ราคาตลาดราคากลางของไม้เศรษฐกิจ ณ.เวลานั้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานควรมีการทำ ฐานข้อมูลเพื่อให้ความรู้ให้ข่าวสารต่างๆกับผู้ประกอบการไม้เศรษฐกิจข้อมูลควรมีความชัดเจนไม่มีซ้ำซ้อนง่าย ต่อการเข้าถึง ต้องมีการติดตามผลและควรให้ผู้ประกอบการไม้เศรษฐกิจรายงานผลเป็นระยะๆเพื่อเป็นข้อมูลใน การพัฒนา การปลูกไม้เศรษฐกิจ

2. แนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์ การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก(EEC) พบว่า แนว ทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้ เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก(EEC)พบว่าแนวทางการบริหาร จัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบ วงจร ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก(EEC) ด้วยยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบ วงจรควรมีความชัดเจนและความเป็นจริงในรูปธรรม เพราะจะส่งผลที่ดีต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ที่จะต้อง แข่งขันกับต่างประเทศควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และให้มีความสอดคล้องกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับ เกษตรกรประชาชนและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและใช้กฎหมายในการ ควบคุมร่วมกันเพื่อป้องกันการสับสนเรื่องกฎหมายไม้แปรรูปและไม้ที่ออกจากแปลงไม้ของเกษตรกร โดยทุกภาค ส่วนต้องมีส่วนร่วมในการผลักดันยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร บรรลุตามวัตถุประสงค์ของ

แผนยุทธศาสตร์อย่างจริงจังเพื่อจะได้มีการพัฒนาแบบครบวงจรธุรกิจทั้งวงจรร่วมกับอุตสาหกรรมไม้แปรรูปให้มีประสิทธิภาพมีคุณภาพอย่างยั่งยืน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร มีความสอดคล้องกับความต้องการทางสังคม และมาตรฐาน ในการรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นเรื่องทั่วโลกรวมถึงความสำคัญเร่งด่วนที่ต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ที่ผ่านมามีประชากรทั่วโลกมีความต้องการบริโภคทรัพยากรที่สูงขึ้นจึงมีแนวทางที่เน้นการพัฒนาให้เกิดความสมดุลทั้ง 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของโลกไว้ รองรับการเพิ่มขึ้นของประชากรโลก สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญ มาตรา 256(6) เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว กำลังมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของ ประเทศไทย โดยได้บูรณาการองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วย แนวคิด “โมเดลเศรษฐกิจ BCG” อันนำไปสู่การหลุดออกจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ประเทศไทยได้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ ดังนั้น ความสำคัญของโมเดลเศรษฐกิจ BCG ต่อประเทศไทยการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG ในต่างประเทศ การขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG ในประเทศไทย ยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจ BCG วิสัยทัศน์วัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัด การสนับสนุนโมเดลเศรษฐกิจ BCG ประเทศไทย แนวคิดโมเดล เศรษฐกิจ BCG เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาให้กับผู้ประกอบการภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม และเกษตรกรรม ได้เห็นถึง ศักยภาพของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามโมเดล BCG สำหรับให้ผู้ประกอบการมีความมั่นใจในอนาคตโมเดลเศรษฐกิจ BCG เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว เป็นรูปแบบการพัฒนา เศรษฐกิจใหม่ ของหลายประเทศ ซึ่งประเทศไทยเองได้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้ โมเดลเศรษฐกิจ BCG เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจ หมุนเวียน และ เศรษฐกิจสีเขียว เป็นรูปแบบการพัฒนา เศรษฐกิจใหม่ ของหลายประเทศ ซึ่งประเทศไทยเองได้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีให้ BCG เป็นโมเดล เศรษฐกิจการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นวาระแห่งชาติ BCG เป็นโมเดล เศรษฐกิจการพัฒนาที่ยั่งยืนและเป็นวาระแห่งชาติ ภาครัฐและภาคประชาชนหากมีความร่วมมือกันในการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพ โอกาส และเพื่อให้สอดคล้อง ตรงตามความต้องการของตลาดไม้แปรรูป ควรมีการถ่ายทอดความรู้ด้านการวิจัยด้านเทคโนโลยี และ นวัตกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเพิ่มผลผลิตไม้เศรษฐกิจให้กับเกษตรกร และ ผู้ประกอบการ รวมถึงการพัฒนาพันธุ์ไม้ต่างๆ ให้เหมาะสมกับพื้นที่ ความรู้ใหม่ที่ควรนำมาใช้ในการปลูก และ การดูแลเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพในการปลูก และ ให้ได้ผลผลิตทั้งในเชิงปริมาณ และ เชิงคุณภาพ เพื่อประโยชน์ของทุกฝ่าย ควรมีการส่งเสริมให้มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการวิจัย และ การพัฒนารวมถึงเทคโนโลยีนวัตกรรมต่างๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลง ควรเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัย เอกชน วิชาการ ในการพัฒนาและวิจัยไม้เศรษฐกิจ

2. แนวทางการบริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร ในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก(EEC) พบว่า แนวทางการ

บริหารจัดการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกตามแนวยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจรในเขตพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ด้วยยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจรควรมีความชัดเจนและความเป็นจริงในรูปธรรมเพราะจะส่งผลที่ดีต่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่จะต้องแข่งขันกับต่างประเทศควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและให้มีความสอดคล้องกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเกษตรกรประชาชนและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไม้แปรรูปให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและใช้กฎหมายในการควบคุมร่วมกันเพื่อป้องกันการสับสนเรื่องกฎหมายไม้แปรรูปและไม้ที่ออกจากแปลงไม้ของเกษตรกรโดยทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมในผลักดันยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจรบรรลุตามวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์อย่างจริงจังเพื่อจะได้มีการพัฒนาแบบครบวงจรธุรกิจทั้งวงจรเกี่ยวกับอุตสาหกรรมไม้แปรรูปให้มีประสิทธิภาพมีคุณภาพอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ สามัคคีธรรม (Samakketham, S. 2015) ได้ศึกษา การจัดการป่าชุมชนบนพื้นฐานของการจัดการภาคีสาธารณะแบบใหม่ในภาคตะวันออก บทความวิจัยนี้ต้องการศึกษาถึงปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการภาคีสาธารณะแบบใหม่ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของป่าชุมชน และสร้าง “ตัวแบบที่เหมาะสม” สำหรับการจัดการป่าชุมชนในภาคตะวันออก การศึกษาได้ใช้วิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จได้แก่ การจัดการภาคีสาธารณะแบบใหม่ และภาวะผู้นำสาธารณะ สำหรับโมเดลที่เหมาะสมในการจัดการป่าชุมชน ประกอบด้วย ความร่วมมือระหว่างชุมชนที่เป็นภาคีหลัก กับภาคีสันับสนุนต่าง ๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ โรงเรียน วัด เครือข่ายป่าชุมชน เอ็นจีโอ และภาคธุรกิจ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะในการเสริมสร้างภาวะผู้นำสาธารณะ ระบบแบบละมุนของการปรึกษาหารือร่วม สารเสวนา การกำกับทางอ้อมของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ทุนทางสังคม คุณค่าของการอนุรักษ์ธรรมชาติ และการจัดการความขัดแย้งที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับสมศักดิ์ สามัคคีธรรม (Samakketham, S. 2015) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการภาคีสาธารณะแบบใหม่ในกรณีของป่าชุมชนภาคตะวันออก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการจัดการภาคีสาธารณะกับภาวะผู้นำสาธารณะ และทุนทางสังคมต่อความสำเร็จของโครงการป่าชุมชน ปัญหาและอุปสรรค และค้นหาตัวแบบที่เหมาะสม พบว่า การจัดการภาคีสาธารณะและภาวะผู้นำสาธารณะเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของโครงการป่าชุมชน แต่ปัจจัยด้านทุนทางสังคมไม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัญหาการจัดการป่าชุมชนแบบภาคีสาธารณะที่พบคือชาวบ้านบางส่วนขาดความเข้าใจจึงขัดขวางโครงการป่าชุมชน การดำเนินโครงการป่าชุมชนขึ้นอยู่กับผู้นำที่มีที่สงวายเป็นหลักขาดการสืบทอดผู้นำรุ่นใหม่ อีกทั้งตำแหน่งประธานคณะกรรมการโครงการป่าชุมชนมักผูกโยงกับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านสำหรับตัวแบบที่เหมาะสมในการจัดการป่าชุมชนภาคตะวันออก คือ การจัดการในรูปแบบของภาคีเครือข่ายสาธารณะแบบใหม่ที่มีแกนนำชาวบ้านเป็นภาคีหลัก ส่วนภาคีอื่นๆประกอบด้วยเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องชุมชน เครือข่ายป่าชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนวัด สถาบันการศึกษา โครงการพัฒนาเอกชน และธุรกิจเอกชน และสอดคล้องกับสมศักดิ์ สามัคคีธรรม (Samakketham, S. 2017) ได้ศึกษาวิกฤตการณ์ป่าไม้กับการจัดการป่าชุมชนในรูปแบบภาคีสาธารณะในประเทศไทย ซึ่งบทความนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดการป่าของรัฐไทยตั้งแต่ทศวรรษ 1890s เป็นต้นมาอยู่ภายใต้ระบอบ traditional public administration ซึ่งรวมศูนย์อำนาจเข้าสู่ส่วนกลางและเน้นการสั่งการจากบนลงล่างโดยชาวบ้านไม่มีส่วนร่วมระบอบดังกล่าวส่งผลให้ป่าไม้ถูก

ทำลายลงจนถึงขั้นวิกฤติและนำไปสู่ความขัดแย้งทางสังคมในช่วงทศวรรษ1977s-1987sแต่รัฐไม่สามารถแก้ไข
ปัญหาได้จนต้องเปลี่ยนการจัดการป่าไปสู่ระบอบNew Public Governance โดยให้สิทธิชุมชนในการจัดการป่า
เน้นสร้างcollective leaderships ทำงานเป็นเครือข่ายและใช้เครื่องมือแบบนุ่มนวลอันทำให้สามารถฟื้นฟูป่า
กลับมาได้หลายแห่ง ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมมากมาย ที่เกิดจากการแปลง
ความรู้ด้านชีววิทยาศาสตร์ให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสามารถทำให้แข่งขันในตลาด
ได้โลกได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิติกร หมายมั่น (Maimun, T. 2023) เศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียน
และเศรษฐกิจสีเขียวกำลังมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยโดยได้บูรณาการองค์ความรู้ทาง
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยแนวคิด “โมเดลเศรษฐกิจBCG” อันนำไปสู่
การหลุดออกจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้
ประเทศไทยได้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน.

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า ควรมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์
ชาติเป็นกรอบนโยบายของประเทศที่บอกถึงเป้าหมายในอนาคต แต่ไม่ได้บอกถึงวิธีการหรือเครื่องมือต่างๆ
เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ของการกำหนดยุทธศาสตร์รายสาขาที่จะต้องมีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ
เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดแผนไปสู่การปฏิบัติ และต้องมีความครอบคลุม (comprehensive) สอดคล้องกับ
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี โดยในยุทธศาสตร์และแผนงานการส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบวงจร (พ.ศ. 2561-2579)
ได้บอกตัวชี้วัดไว้ชัดเจนครอบคลุมตามความต้องการของแผนชาติ คือ เพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ 26 ล้านไร่ มุ่งให้
เกิดการเติบโตบนพื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยกระดับคุณภาพชีวิตและรายได้ของเกษตรกรให้ก้าวพ้น
กับดักรายได้ปานกลาง และจำเป็นต้องมีกลไกการถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้เศรษฐกิจแบบครบ
วงจรสู่การปฏิบัติ ได้แก่ กลไกระดับนโยบาย กลไกระดับหน่วยงานและกลไกระดับพื้นที่ ซึ่งต้องมีความเชื่อมโยง
กัน

.....

ข้อเสนอแนะ

1. ควรหาตลาดอื่นเพิ่มเติมเพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการพึ่งพิงตลาดต่างประเทศ เพียงประเทศใด
ประเทศหนึ่งเพียงตลาดเดียวมากเกินไปซึ่งในปัจจุบันโดยเฉพาะในตลาด ประเทศอินเดียมีโอกาสที่จะเข้าไป
บุกเบิกตลาดได้ จากแนวโน้มความต้องการไม้ยางของประเทศอินเดียที่เติบโตต่อเนื่องตามอุตสาหกรรมผลิต
เฟอร์นิเจอร์ไม้ที่เติบโตดี ทั้งนี้ ภาครัฐจะมีบทบาทสำคัญในการช่วยจับคู่ธุรกิจและลดปัญหาอุปสรรคต่างๆ
เพื่อให้การค้าขายเป็นไปอย่างราบรื่น

2. ควรเพิ่มการใช้ไม้แปรรูปในประเทศให้มากขึ้น โดยเฉพาะการใช้ไม้แปรรูปในโครงการลงทุนโครงสร้าง
พื้นฐานต่างๆ ของภาครัฐ และสนับสนุนให้มีการเพิ่มมูลค่าเป็นผลิตภัณฑ์ไม้ที่เน้นให้ความสำคัญเรื่องมาตรฐาน

และการออกแบบรูปลักษณ์และการใช้งานที่ตอบโจทย์ความต้องการของลูกค้าในตลาดที่มีศักยภาพ เช่น ยุโรป เป็นต้น

3. พัฒนาฝีมือแรงงานที่ขาดทักษะให้มีทักษะในกระบวนการเลื่อยไม้มากขึ้น ผ่านการพัฒนาและฝึกอบรมฝีมือแรงงานในแต่ละโรงงาน ทั้งนี้ ภาครัฐจะมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนให้มีการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อลดการขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะซึ่งเป็นปัญหามากในปัจจุบัน

4. ภาครัฐควรมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจและให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญของยุทธศาสตร์การส่งเสริมไม้ เศรษฐกิจแบบครบวงจร และผลักดันให้การสนับสนุนการบริหารจัดการป่าชุมชน ในด้านต่างๆ อย่างยั่งยืนเพื่อเพิ่มศักยภาพป่าชุมชน ให้เป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติและกำหนดมาตรการหรือแนวทางการใช้ประโยชน์จากป่าที่เหมาะสมของประชาชน...

.....References .

- Drucker, P. F. (2006). *Management: Tasks, responsibilities, practices*. HarperCollins.
- Kasetsart University, Faculty of Forestry & Royal Forest Department. (2018). *Strategy and integrated plan for promoting economic wood (2018–2036)*. Bangkok: Faculty of Forestry, Kasetsart University. (in Thai)
- Maimun, T., Chamnanthongmak, B., Rattana-trai, B., & Rochandilok, T. (2023). *The BCG economic model for balanced and sustainable development*. Bangkok: Faculty of Engineering, Eastern Asia University. (in Thai)
- Ministry of Industry. (2017). *Thailand 4.0 industrial development strategy (2017–2036)*. Retrieved April 25, 2021, from <http://www.oie.go.th> (in Thai)
- Ministry of Industry. (2017). *Eastern Economic Corridor (EEC)*. Retrieved February 20, 2021, from <https://www.eeco.or.th/th> (in Thai)
- Ministry of Industry. (2021). *Timber industry situation and export trends in 2021*. Retrieved February 20, 2021, from http://www.oie.go.th/industrystatus21_th.asp (in Thai)
- Samakketham, S. (2015). *New public partnership management in the case of community forests in Eastern Thailand*. Research report submitted to the Faculty of Social and Environmental Development, National Institute of Development Administration (NIDA), Bangkok. (in Thai)
- Samakketham, S. (2016). *Common resource management under the sufficiency economy philosophy: A case study of community forests in Eastern Thailand*. Research report submitted to the Center for Sufficiency Economy Philosophy Studies for Sustainable Development, NIDA, Bangkok. (in Thai)

Samakketham, S. (2017). *The forestry crisis and community forest management through public partnership in Thailand*. NIDA, Bangkok. (in Thai)

Sarayut Saengsuwan. (2018). *A management model of the rubberwood furniture industry for Thailand's export sector* (Doctoral dissertation). Siam University, Bangkok. (in Thai)

